

o dată cristaliza la o temperatură de — 9° ca acidul anhydru.

Spre a dobîndi acidul hypo-azotică cărat de tot, D. Peligot, propune dă adăuga într-o rechinient încăpățărat de o amestecătură reacționantă, oxigenă și deutoxidă de azotă, șcazădă de tot prin ajutorul vaporii tăci și fragmentelor de potasă și de acidă phosphorică anhydru.

Așa că se vede dobândindu-se în rechinient năște prisme transparente de acidă hypo-azotică, dar care pieră indată ceva din nisca și urmează să midite în apă.

ACIDU AZOTOSU. AzO_3 .

Acest acid se află în combinație cu bazele; compoziția sa s'a hotărât foarte liniștită de D. Gay-Lussac; dar pînă acum acidul azotosu nu s'a dobîndit cărat în starea de lăvătate; ci se cunoaște numai amestecat cu altă compozită nitroso.

DEUTOXIDU DE AZOTU SAĂ BIOXIDU DE AZOTU. AzO_2 .

Proprietăți. — Deutoxidul de azotă este gazos, neicolor, puțin solubil în apă, care disolvă numai a doar zecă parte din solvătă eî la temperatură de 15°.

Susținește de D. Faraday la o temperatură prea de jos și la o presie de 35 de atmosfere apăroane, deutoxidul de azotă nu s'a lițăfieră.

Densitatea sa este de 1,039.

Nu î se cunoaște nici mirosul, nici savoare; în efect înd voiește chiară a' l mirosi săă a' l răsta, corpul acesta încearcă numai dekit asupra aerului care-l transformă în acidă hypo-azotică.

Deutoxidul de azotă este la aer debine rezilient, adică galben-portocaliu, sau arătățe din solvătă săă de oxigenă, și se transformă în acidă hypo-azotică; proprietatea aceasta ajută și se deosebește numai dekit deutoxidul de azotă de toate celelalte gaze.

În prezența potassei, bi-oxidul de azotă absorbe